

VDÁVÁ MĚSTO VOLARY

MĚSÍČNÍK

ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK I

4

DUBEN 2021

Distanční výuka v Mateřské škole

Foto měsíce

Na loňské Velikonoce jsme chystali velké překvapení. Na fotografii můžete vidět, jak se to kuchtilo. Jenže přišla pandemie a překvapení jsme odvezli do garáže, s tím, že to vyjde napřesrok. No ani napřesrok to nevyšlo. Protože Covid. Takže snad napřesrok.

foto Jaroslav Pulkrábek

Kdo byl tenkrát u toho,

nikdy na závěr října roku 1870 nezapomněl. Oblohu nad Šumavou zbarvila polární záře a každý se v tu chvíli ptal, zda jde o znamení zdaru či zmaru. Dva dny nato se krajinou prohnala ničivá bouře, která Šumavu nevídaným způsobem zpusťovala.

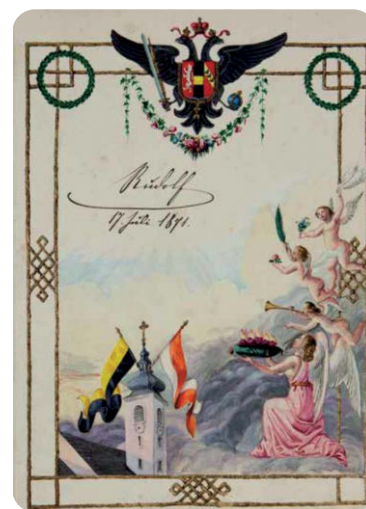
Ale onoho 27. října 1870 se stalo ještě něco. Jen pár hodin poté, co vichřice ustala, byla císaři do Vídně odeslána žádost, aby Volary povýšil na město. Chvilí to trvalo, ale pak to šlo ráz na ráz. V sobotu 29. dubna předložil ministr vnitra oficiální návrh na povýšení císaři a na druhý den, tedy v neděli 30. dubna 1871 na zámku v Schönbrunnu jej císař František Josef I. schválil a svým podpisem stvrdil, že povyšuje Volary na město. V pondělí 1. května dekret převzala pošta a již mířil k Volarům. Volary, nyní již město Volary, zahájily novou etapu své existence.

Coby pomyslné stvrzení aktu navštívil Volary 17. července 1871 korunní princ Rudolf a při té příležitosti byla pořízena nová pamětní kniha, do níž se princ jako první podepsal.

Od těch dnů uplynulo již sto padesát let. Předcházela jim nejenom zmíněná přírodní katastrofa, ale i velký požár města jen o pár let dříve. Ale jak říká klasik, jen rány tvarují věci, události i lidi. Město tenkrát povstalo z popela a Šumava se opět zazelenala. Bylo třeba nemálo úsilí, odříkání a námahy. Ale každá z oněch katastrof nakonec Volary posunula dál.

Budíž nám to poučením a inspirací. Všichni, a nejen ve Volarech, prožíváme těžké chvíle. Možná nejtěžší za mnoho desetiletí. Ale pokud zde budou žít lidé, a já věřím, že žijí, kteří nejenže nerezignují, ale stejně jako tenkrát hrozící zmar přetaví v úspěch, nemusíme se ničeho bát. A je jen na nás, zda i dnešní události nastartují novou, lepší etapu města.

Vít Pavlík, starosta

ZPRÁVY Z RADY MĚSTA

RM schvaluje uvolnění finančních prostředků z investičního fondu SSZ Volary, p.o., ve výši 1 000 000 Kč, z důvodu celkové inovace odbavovacího systému na plaveckém bazénu ve Volarech.

RM vydává ve znění předloženého návrhu Obecně závaznou vyhlášku Města Volary č.1/2021 o místních poplatcích, kterou se mění Obecně závazná vyhláška Města Volary č. 1/2020 o místních poplatcích, ve znění Obecně závazné vyhlášky Města Volary č. 3/2020.

RM bere na vědomí zánik členství a funkce předsedy bytové komise a jmenuje pana Ivo Rolčíka, DiS., předsedou bytové komise rady města. Zároveň jmenuje pana Mgr. Jaroslava Šimana členem bytové komise rady města.

RM schvaluje pro bytové domy V Kasárnách čp. 351 a 352 ve Volarech:

- skutečnou cenu tepla za rok 2020 ve výsledné výši 632,92 Kč/GJ včetně DPH
- plánovanou kalkulaci ceny tepla pro rok 2021 ve výši 581,24 Kč/GJ včetně DPH

RM bere na vědomí výslednou (skutečnou) cenu tepla za rok 2020 v domech

- Bytového družstva Volary I v ulici Tolarova čp. 425:
 - u čp. 425 A ve výši 512,33 Kč/GJ včetně DPH
 - u čp. 425 B ve výši 516,48 Kč/GJ včetně DPH

Více na www.mestovolary.cz

■ PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ

Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498

■ UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. DUBNA 2021

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník. ■ Grafické zpracování a tisk: TISKÁRNA ČERNÝ, s. r. o., Černá v Pošumaví .

Březnové zastupitelstvo

Chod naší země i našeho města je značně omezen tvrdými opatřeními vlády. Školy, školky i sportoviště jsou zavřené. Město však musí fungovat, proto se radní města i zastupitelé pravidelně scházejí. Vše musí, dle nařízení vlády, probíhat a také probíhá za zpřísněných hygienických opatření. Samozřejmostí se tak stávají respirátory, dvoumetrové rozestupy i dezinfekce prostor. Rada města se schází každých čtrnáct dní a zastupitelstvo každé tři měsíce.

V pondělí 15. března se po třech měsících sešli opět zastupitelé na sále. Již se stalo tradicí, že se body zastupitelstva promítají na plátno, aby se občané mohli lépe orientovat v projednávané problematice. Toto zastupitelstvo však přineslo ještě jednu novinku. Přímou na sále proběhl i videohovor

se zástupci developerské společnosti Grelío Commerce s.r.o., která staví v našem městě, přesněji v areálu bývalých kasáren, obchodní dům. Zastupitelé pak měli možnost přímo se zástupci firmy hovořit a dokazovat se na konkrétní věci spojené se stavbou.

Tradičně se na zastupitelstvu pojednávaly záměry na prodeje pozemků, ale také například podání žádosti o bezúplatný převod pozemku pod čistírnou odpadních vod na Mlýně, kterou naše město v loňském roce koupilo od Státního pozemkového úřadu.

Dále bylo schváleno poskytnutí finančních příspěvků organizacím poskytujícím sociální, zdravotnické i protidrogové služby v našem městě. Byla schválena obecně zvaná vyhláška města č. 1/2021 o místních poplatcích a další velice důležitý dokument,

prostřednictvím kterého se bude město řídit při prodeji pozemků. Ode dne schválení tohoto dokumentu se bude cena v daném místě a čase obvyklá stanovovat buď na základě odborného vyjádření realitní kanceláře, nebo odborného vyjádření či znaleckého posudku soudního znalce.

Zastupitelstvo města je ze zákona veřejné. V současné době je však obtížnější se setkávat. Proto také vláda jedná o možnosti hlasování on-line. S tím by pak byla spojena možnost konání zastupitelstva prostřednictvím on-line přenosu. Uvidíme, jak se celá věc bude vyvíjet. Možná se příště sejdem „distančně“.

Jana Bártová – místostarostka

Volarští zastupitelé jednali o změnách při výstavbě obchodního centra. A měli online hosta, kterému kladli otázky.

PRACHATICE – 17/3 2021 | Text: ZDENĚK PŘIBYL | Foto: Jaroslav Pulkrábek

Volarští zastupitelé se na svém jednání v pondělí 15. března zabývali prvním dodatkem ke smlouvě o spolupráci města Volary s developerskou společností Grelío Commerce. Ta staví ve Volarech obchodní centrum.

„Původní smlouva s touto společností z roku 2019 počítala s výstavbou křižovatky na silnici I/39, která prochází městem od Prachatic na Strážný. Vzhledem k tomu, že Ředitelství silnic a dálnic vybudování této

křižovatky nepovolilo, dohodlo se město se společností Grelío Commerce, že ta vybuduje na své náklady související dopravní infrastrukturu v hodnotě tři miliony korun bez DPH. Zatím jsme se shodli na této částce. Momentálně konzultujeme schůdné a pro město nejužitečnější varianty konkrétních prací,“ uvedl pro prachatickoNEWS.CZ starosta Volar Vít Pavlík.

Jaké možnosti pro Volary skýtá schválený

dotatek smlouvy se společností s ručením omezením Grelío Commerce?

„Předběžně jsme začali jednat o vybudování pumtrackového areálu v hodnotě cca dva miliony korun. Ten by měl být realizován v prostoru za budovou ZŠ Volary vedle stávajícího parkového a fotbalového hřiště. Zbytek částky, tedy jeden milion korun, by byl investován do opravy vybraných chodníků,“ odpověděl starosta.

Prodej nemovitých věcí

Zastupitelstvo města na svém jednání dne 15. 3. 2021, usnesením číslo 13/21, rozhodlo, že u prodeje pozemků ve vlastnictví města Volary bude cena v daném místě a čase obvyklá stanovena na základě odborného vyjádření nebo znaleckého posudku soudního znalce nebo na základě odborného vyjádření realitní kanceláře. Dále rozhodlo, že u budov, staveb a lesních pozemků ve vlastnictví města Volary bude cena v daném místě a čase obvyklá stanovena na základě znaleckého posudku soudního znalce a všechny současné rozpracované žádosti o převod nemovitostí budov řešeny podle výše uvedených pravidel.

Postup při koupi nemovité věci

Zájemce podá žádost, která musí obsahovat údaje, o jakou nemovitost se jedná – parcelní číslo, katastrální území, jakým způsobem chce žadatel nemovitou věc využít, osobní údaje (jméno, příjmení, adresa trvalého bydliště), telefonní kontakt, popř. e-mail, a podpis. Žádost můžete zaslat poštou na adresu: Městský úřad Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary, anebo přinést osobně na podatelnu MěÚ Volary. Tato žádost je podávána volnou formou, nemá stanovený přesný formulář.

Jak odbor ISM a ŽP zpracovává žádost

Další postup zpracování žádosti vychází ze zákona 128/2000 Sb., zákon o obcích (obecní řízení). Dále jen „zákon o obcích“.

Pracovník odboru investic, správy majetku a životního prostředí vypracuje materiál do Rady města. Rada města se schází převážně jednou za 14 dní ve středu a je neveřejná. Dle ustanovení § 101 odst. 3 zákona o obcích je 7 dní od konání Rady města na vypracování zápisu z jednání. Jakmile má odbor ISM a ŽP stručný výpis z tohoto zápisu, pracuje na dalších krocích v prodeji.

Pokud Rada města prodej schválí

Odbor ISM a ŽP musí zajistit nutné podklady k vyhlášení záměru (např. geometrické zaměření pozemku, znalecký posudek, odborné vyjádření realitní kanceláře). Jakmile odbor ISM a ŽP obdrží nutné podklady, následuje vyhlášení záměru, který musí být na úřední desce zveřejněn po dobu min. 15 dnů. Rada města může rozhodnout o vyvěšení tohoto záměru na delší dobu. Na vyhlášený záměr může reagovat kdokoli, i když o daný pozemek nežádal.

Poté následuje otevírání obálek s minimálně tříčlennou komisí. Odbor ISM a ŽP zpracuje materiál s návrhem kupce a s návrhem kupní smlouvy do Zastupitelstva města. Zastupitelstvo města se schází dle zákona o obcích minimálně jednou za 3 měsíce, a to většinou v pondělí od 17:00, toto jednání je veřejné. Dle ustanovení § 95 odst. 2 zákona o obcích je nutno pořídit do 10 dnů po skončení zasedání Zastupitelstva města zápis z tohoto jednání. Jakmile má odbor ISM a ŽP k dispozici stručný výpis z tohoto

zápisu, pracuje na dalších krocích: vyzve kupce k zaplacení a předá/zašle k náhledu kupní smlouvu, popř. další podklady, poté je podepsána kupní smlouva. Na jednom páre kupní smlouvy je nutné ověřit podpis kupujícího. Smlouvu, kterou podepíší obě strany (kupující a prodávající), se doručí na Katastrální úřad spolu s návrhem na vklad. K zápisu do katastru nemovitostí dojde zpravidla do 30 dnů.

Pokud Rada města prodej neschválí

Odbor ISM a ŽP připraví materiál na jednání Zastupitelstva města. Odbor ISM a ŽP pokračuje v dalších krocích dle rozhodnutí Zastupitelstva města. Pokud Zastupitelstvo města prodej neschválí, odbor informuje žadatele.

Konečný prodej nemovitých věcí musí schválit VŽDY Zastupitelstvo města.

Na závěr bychom vás chtěli informovat, že kupní cena bude vždy zveřejněna až ve vyhlášeném záměru. Odbor ISM a ŽP má vypracovaný vzor žádosti a rád ho občanům poskytne. V případě vašeho zájmu, jakýkoliv dotazů, nejasností či konzultace se neváhejte obrátit na telefonní číslo: 388 302 208, e-mail: musilova@mestovolary.cz. Anebo osobně – kancelář č. 27, MěÚ Volary.

*Za odbor ISM a ŽP
Michaela Musilová*

ZDENĚK
izer

NA PLNÝ COOLE

Přesunuto na podzim 2021, termín vyjednáваме.

**Vstupenky zůstávají v platnosti,
nebo je možno se domluvit na vrácení
na tel. 602 138 498.**

ZÁPISY ŽÁKŮ K POVINNÉ ŠKOLNÍ DOCHÁZCE PRO ŠKOLNÍ ROK 2021/22

**Vážení rodiče,
zápisy dětí do 1. ročníku proběhnou od 1. dubna do 30. dubna 2021.**

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy vydává v souvislosti s mimořádnými opatřeními vlády k ochraně obyvatelstva v souvislosti s koronavirem a onemocněním COVID-19 opatření k organizaci zápisů k povinné školní docházce pro školní rok 2021/2022. Zápisy proběhnou během měsíce dubna bez osobní přítomnosti dětí ve škole. Přihlášku bude možno od 1. 4. 2021 podávat elektronicky, a to přes odkaz na webových stránkách školy: www.zsvolary.cz. Z tohoto odkazu lze rovněž vyřizovat žádost o odklad školní docházky. V případě nejasností se, prosíme, obraťte telefonicky nebo emailem na vedení ZŠ Volary.

Začátek školní práce svému dítěti ulehčíte, když:

1. Budete důsledně vyžadovat správnou výslovnost.
2. Naučíte jej pozdravit, poprosit, poděkovat.
3. Budete vyžadovat, aby poslechl na první pokyn.
4. Zvyknete jej, aby se kratší dobu (15–20 minut) soustředilo na určitou práci.

Prvňáček by měl po nástupu do školy umět:

1. Rychle se převléknout do cvičebního úboru.
2. Vystříhnout jednoduchý obrázek.
3. V klidu poslouchat pohádku.
4. Znáť své jméno, příjmení, adresu, bydliště.
5. Obout si a zašněrovat boty.
6. Uklidit si své hračky po skončení hry.
7. Kreslit pastelkami a znát barvy.

Mgr. Petr Horálek, ředitel Základní školy Volary

Z redakční pošty

Dobrý den.

Dovolte, abych reagoval na březnové číslo Volarského zpravodaje, které jsem si se zájmem přečetl a kde mne zaujaly články o volarských školách. Zajímavá byla stať „Z kroniky národní školy Volary 1945–1953“ a rovněž články o České menšinové škole a dalších – Velké a Malé.

Pamatuji si, že v Malé škole byl dominantní osobou hlavně školník pan Sosna, přísně dohlížející každé ráno na spořádaný příchod žáků (pan Sosna, vlastníci obchod

nad kostelem, měl s panem školníkem společné jen příjmení).

Zajímavé byly rovněž čtyři fotografie učitelů působících ve Volarech po r.1945, zejména foto ředitele školy Františka Bárty. Srovnajte jeho tehdejší snímek s fotografií „Foto měsíce“ uveřejněné ve zpravodaji září 2019 na str. 3, kde je ředitel Bárta zachycen spolu s částí učitelského sboru a skupinkou žáků před Velkou školou. Vznik této fotografie odhaduji podle zachycených školáků/ček na rok 1959. Pro zajímavost – v zadní řadě stojí i paní Řebíková, působící jako pedagog

v tehdejší žakovské družině, maminka pozdější ředitelky školy ve Volarech, Evy Sýkorové.

Ve „zpravodaji“ si čas od času pročítám i starší čísla, která jsou věnována poválečné historii Volar a zajímavým osobnostem, na které si dobře pamatuji a které k Volarům neodmyslitelně patří (např. F. Stubnerová, F. Rokůšek...).

Redakční radě za její práci děkuji a přeji úspěšné pokračování v záslužné činnosti.

S pozdravem

Ing. Václav Příbyl, Praha

..... inzerce

EKOPALIVO
ČISTÉ TEPLA PRO VÁS DOMOV

**NYNÍ NEJLEVNĚJŠÍ
Z CELÉHO ROKU**

JARNÍ VÝPRODEJ
Začínáme v dubnu!

Prodejna: Briketárna Větrní u Č.K.
Mobil: +420 734 768 420
E-mail: prodejnavetrni@ekopalivo.cz

Prodejna: Č. Budějovice, Na Dl. Louce
Mobil: +420 777 917 714
E-mail: prodejnacb@ekopalivo.cz

• EKOBRIKETY - několik druhů
• PELETY - několik druhů
Nejlevnější, čerstvá
• MULCOVACÍ KŮRA

DOPRAVÍME AŽ K VÁM DOMŮ!

www.ekopalivo.cz

Skauti v předjaří

Letošní zima přinesla poměrně velkou nadílku sněhu. Bylo tedy příjemné opustit čas od času nuceně uzavřené byty a vypravit se do přírody. Nárazové kupy sněhu pak umožnily proběhnout se na běžkách nebo si užít rychlé jízdy z kopce na saních či bobech. A protože čas od času zavalily náš kraj skutečné záplavy sněhu, málokdo asi odolal, aby si z nich nepostavil nějakou tu stavbičku. Dostalo se tedy na opravdové výtvarné tvoření, často vznikala pravá umělecká díla. Na naši adresu jsme dostali množství foto-

grafií, svědčících o nadšení a chuti být venku a něco zažít. Všichni, kteří se soutěže zúčastnili, sice trochu promrzli, ale určitě to nebylo na překážku tomu, aby si stavění pořádně užili a zažili při něm spousty legrace. Často došlo i na rodinné koulovačky, jak dokládaly ke stavbám přiložené fotografie, naštěstí při sněhových přestřelkách nedošlo k poškození staveb. Všem, kdo nám svá umělecká sněhová díla zaslali, velmi děkujeme. Každý obdržel malý a snad i milý dárek. Z krásných staveb, většinou s přírodní

tematikou (jak tomu asi nahrálo vyhlášení soutěže skauty), vybrala porota nakonec stavbu Želvička. Autorce díla gratulujeme. Byla vyhlášena i cena publika, kterou získala stavba Sova sněžná. Na obrázky vítězných děl se můžete se souhlasem autorů podívat.

Výhercům posíláme dárek, všem zúčastněným děkujeme a přejeme radost v dalším, nejen sněhovém tvoření.

Velikonoční výzva

Volné dny před Velikonočními svátky prožíval vždy společně náš skautský oddíl ve znamení loučení s odcházející zimou a vítáním jara. Jak krásné bylo pomáhat ledovým krám v cestě po řece, nechat spolu s nimi odplout Smrtku coby znamení zimy a pak zapálit první jarní ohýnek a uvařit si na něm v kotlíku něco dobrého. Po dobrém jídle pak vyběhnout do lesa, hledat první rašící devětsily, někdy i plicníky a podběly. A pak si zahrát kupu napínavých lesních her a znovu se vrátit k ohýnku, ohřát se, vyprávět si...

Již loni patřily tyto velikonoční zážitky vzpomínkám, stejně jako společné setkání u velikonočního stolu s mnoha pochoutkami, po kterých jsme vždy sehráli mnoho tradičních velikonočních hříček s vajíčky. Také jsme vždy vytvářeli kraslice, které každý vytvořil a společně jsme je obdivovali.

A protože i celé skautské rodiny jsou velmi kreativní, měli jsme v plánu uspořádat v průběhu loňských Velikonoc výstavu kraslic. Jako k mnoha jiným akcím k ní ale nedošlo. Doufali jsme, že se uskuteční letos. Ve chvíli, kdy píšeme tyto řádky, ještě není jasné, zda na Velikonoce budeme moci společně něco podniknout. To ovšem neznamená, že bychom je všichni nemohli krásně prožít. A protože si myslíme, že nejen skauti jsou kreativní, řekli jsme si, že po úspěchu zimního sněhového tvoření zkusíme oslovit všechny obyvatele Volar a blízkého či vzdáleného okolí s návrhem, aby nám zaslali fotografie svých vlastnoručně vytvořených kraslic. Asi bychom nenašli rodinu, kde se alespoň nějaká vajíčka na velikonoční svátky nezdobí. A někdy se jedná o skutečně pravá umělecká díla a techniky nebyvalé hodnoty a krásy. Možná právě někdo z vás zná něja-

kou techniku, která již není obvyklá a chtěl by se s ní pochlubit, nebo by alespoň nechtěl, aby tento způsob zdobení vajíček zmizel ze světa, zapomnělo se na něj.

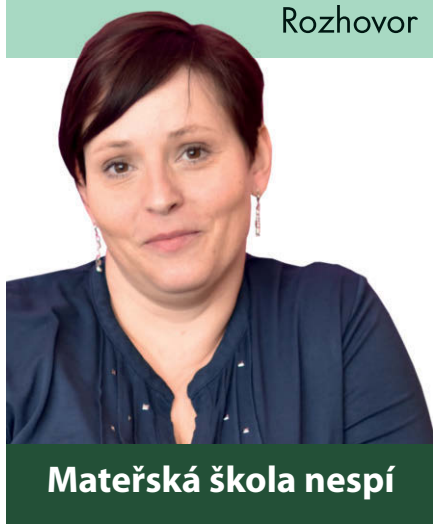
Prosíme vás proto, zašlete nám fotografii své kraslice. Uspořádáme z nich výstavku, ač v duchu doby as jen virtuální, a třeba příští rok dojde k výstavce skutečné.

A protože víme, že děti rády tvoří věci spíše veselé, druhou možností, která nám jistě v čase covidovém vykouzlí úsměv na rtech, je vytvořit veselé vajíčko (na libovolné téma, a samozřejmě je nemusí vytvářet jen děti, i tatínkové a maminky mívají kupu veselých nápadů).

Na Vaše dílka se těšíme do 15. dubna na adrese: skautiboubin@seznam.cz

Prosíme, uveďte jméno autora a věk. Všechny zúčastněné čeká kromě radosti z tvoření i malá odměna.

Mateřská škola nespí

Přestože se z pochopitelných důvodů více řeší otevření základních či středních škol, Covid se nevyhnul ani mateřinkám. Ale i ty mají své místo ve vzdělávacím systému a jejich uzavření se projeví na připravenosti budoucích prvňáčků. Navíc pro spoustu maminek (a možná i některé z tatíků) to znamená zůstat s dětmi doma. Jak Covid prožívá volarská mateřinka a co chystá, až epidemie pomine, prozradila ředitelka Michaela Dědičová.

Jak jsme prožívali rok s Covidem?

Před rokem v březnu jsme uzavírali mateřskou školu. V té době nikdo z nás nevěděl, co se děje, co bude následovat a co nás čeká. Po uzavření bylo třeba načerpat informace o tom, jakým způsobem zabezpečit provoz, abychom byli schopni chránit zdraví všech účastníků vzdělávání v mateřských školách. Zpočátku bylo informací z MŠMT směrem k mateřským školám velmi málo, protože se ministerstvo soustředilo na vyšší stupně vzdělávání. Hodně nám pomohla Krajská hygienická stanice, kde

byli vždy velmi ochotní poradit. Mateřskou školu jsme otevřeli mezi prvními v okrese, s různými omezeními a opatřeními. Něco jsme ponechali a začali nový školní rok v režimu, který byl nastaven. Velké díky patří rodičům, personálu za bezproblémové zvládnání situace a vedení města za pomoc a podporu.

Aktuální stav s Covidem ?

Situace po roce je úplně jiná, informace, doporučení a nařízení z MŠMT nám chodí ihned po zpracování změn. Občas to díky jednání vlády je opravdu časově hodně na hraně. Často rodičům na dotazy musím odpovědět, že mám zatím stejné informace z médií a je potřeba sledovat internetové stránky. V republice se zhruba 13 % z 5 300 mateřských škol nepotýkalo s uzavřením kvůli nařízené karanténě, k těmto 13 % patří i volarská školka.

Patří Mateřská škola Volary do školek poskytující péči dětem rodičů pracujících v IZS?

Volarská školka do tohoto systému nepatří. Tyto krizové školky jsou většinou ve městech, kde se nachází nemocnice. V našem okolí jsou dvě takové školky, a to jedno pracoviště v Prachaticích a jedno ve Vimperku. Tyto školky si vytipuje a určí Krajský úřad a ostatní školky v těchto měsících jsou samozřejmě také uzavřené.

Co se letos podařilo?

Tento školní rok je trochu chudší na akce, divadla a projektové dny s externími lektory. Ze začátku jsme omezení téměř nebyli, ale když se situace na podzim začala zhoršovat, zrušili jsme veškeré aktivity s cizími lidmi. Neznamená to ale, že jsme pro děti nic

nepřipravili. Akce organizované třídními učitelkami proběhly v jiném režimu, omezili jsme spojování dětí v budově z více tříd na minimum a pouze k nezbytnému zajištění provozu.

Jak probíhá distanční výuka?

I mateřská škola má povinnost distančně vzdělávat předškoláky. Na jaře loňského roku ještě pro mateřské školy nebyla ucelená pravidla této formy vzdělávání a většina školek to řešila odkazy na webových stránkách. Od podzimu nám MŠMT připravilo materiál, který nám určuje a radí, jak postupovat. My jsme se rozhodli využít „papírovou“ formu, protože víme, že spousta našich dětí má doma starší sourozence a je pro rodiny zatěžující další online výuka. Využíváme komunikace e-mailem a u školek jsou připravené bedýnky s materiály, kam si rodiče s dětmi mohou zajít a vytištěné pracovní listy si odnést k vypracování.

Rodiče jsou opravdu poctiví a máme velkou radost ze spolupráce. Posílají nám videa, fotografie, dokonce někteří každé pondělí přinesou zpět vypracované úkoly a my je dětem zakládáme do portfolií. Je na místě poděkovat rodičům za skvělou a zodpovědnou spolupráci.

Získaly jste dotace na zvelebování školních zahrad. Jak to pokračuje?

Obě zahrady jsou dokončené a zbývají jen drobné úpravy. Budování zahrad, především dodání nových herních prvků, bylo stejně jako vše zkomplikováno Covidem. Realizace nám zasáhla do podzimního provozu a pobytu na zahradách. Dětem to myslím nevadilo, mohly tak sledovat práce bagříku a zahradníků.

A čerpání dalších dotací?

Zapojení jsme do Potravinové pomoci nejchudším dětem. Tato dotace je financována EU a zakládá se na spolupráci MŠMT a MPSV. V březnu jsem předběžně školku zapojila znovu, protože dotace bude oproti předchozím dvěma rokům finančně omezena a Krajský úřad se rozhodl nejprve oslovit mateřské školy, které tuto dotaci již čerpaly. Nyní čekám na další pokyny k řádnému podání žádosti.

Dále realizujeme Šablony III, které jsme využili k nákupu tabletů pro výuku dětí.

Plány do budoucna?

Mezi hlavní plán, jak posunout naši školku i jiným směrem, je zřízení nového odloučeného pracoviště – Lesní mateřskou školu.

Kde a kdy se zrodil tento nápad, odkud přišla inspirace?

Nápad? Myslím, že tato doba je pro svoji vykojenost nevhodnější k hledání nových metod, nápadů a námětů. A Lesní mateřská škola přináší pro zájemce o naši mateřinku zajímavou alternativu v hledání možností, v jakém stylu vychovávat své děti.

Uvažovala jsem o tom dlouho, všimla jsem si zájmu o tyto školky. Po poradě se svou zástupkyní paní Amlerovou jsme se shodly na tom, že je to výborný nápad, který do prostředí Šumavy patří a okolí Volar k tomu přímo vybízí.

Jaký je rozdíl mezi klasickou a lesní mateřskou školkou?

Lesní mateřská škola má úplně jiné zázemí a program je po celý den organizovaný venku. Hlavní rozdíl je, že právě ono zázemí pro děti nesmí být zděná stavba.

Jak se k nápadu staví zřizovatel, tedy Město Volary?

Pan starosta a paní místostarostka

věděli, že se do něčeho takového chceme pustit. Vítali tento nápad, ale nejprve bylo třeba zjistit, na jakém základě tento projekt spustit a co bude třeba ke zřízení. Po konečné odpovědi z Krajského úřadu jsme se nedávno společně sešli a domluvili se, že vše zrealizujeme. Moc mě zájem potěšil a doufám, že stejný zájem bude ze strany budoucích zájemců o tuto školku.

Jak by měla vypadat volarská lesní školka?

Určitě začneme zatím s jednou třídou s počtem dětí, který ukládá vyhláška o předškolním vzdělávání, tedy minimálně patnáct dětí. Prozatím bych nechtěla s určitostí říkat, jak bude vypadat zázemí pro děti. Jen přiblížím, že tato školka může fungovat bez vody i elektřiny. Toalety budou kompostovací v dřevěném přístřešku. Pro děti bychom nejspíš volili tee-pee, ale samozřejmě možnosti je více. Záleží i na konkrétním místě, na kterém bude zřízena. Ohledně umístění jsme jednali s jednatelem městských lesů Miroslavem Řežábkem, který se nadšeně chopil spolupráce a Městské lesy nám poskytnou pozemek, na kterém bude školka zřízena. Touto cestou bych mu také chtěla poděkovat za spolupráci a společné nadšení.

Jaké jsou největší problémy se zřízením?

V počátku jsem kontaktovala Asociaci lesních mateřských škol. Příjemné zjištění bylo, že tato asociace nám bude osobně nápomocna v budování. Mají velké zkušenosti a vědí, jak vše zařídit. Tak aby od hygieny, přes administrativu a bezpečnost bylo zajištěno vše potřebné a školka mohla být otevřena. V kombinaci státní mateřská škola a lesní mateřská škola budeme první v Jižních Čechách. Krajský úřad byl velmi vstřícný a také mi řekli, co přesně bude potřeba

k zápisu do Rejstříku škol a školských zařízení a budeme i nadále ohledně lesní školky intenzivně spolupracovat.

Momentální největší problém je Covid, který v podstatě komplikuje vše. Z původního plánu otevřít již teď v září po poradě s vedením města sešlo, nechceme nic uspěchat, takže se pustíme do práce co nejdříve a doufejme, že bude zájem o tuto školku. Velkou inspirací a pomocí je komunikace s Asociací lesních mateřských škol. Bohužel vše řešíme zatím pouze telefonicky a emaily.

Jaké nároky budete mít na pedagogy v lesní školce a jak dítě přihlásit?

V lesní školce musí být vždy minimálně dvě osoby. U jedné z nich je potřeba pedagogické vzdělání pro mateřské školy. Ta druhá, která je jakýsi průvodce, však pedagogické vzdělání mít nemusí. Mohou se tedy zapojit i rodiče. A samozřejmě tito učitelé musí být zapálení nadšenci, kteří budou ochotní snášet nepohodlí, které tento styl výuky přináší.

Zájem o lesní školku můžou rodiče předběžně projevit již nyní, abychom věděli, s jakým zájmem můžeme počítat. Samotné přihlášení bude u běžného zápisu a děti nebudou mít možnost přecházet z „kameně“ do lesní a naopak. Tedy být v létě v lese a v zimě v budově nebo to i jinak kombinovat.

A předškolní vzdělávání?

V tom máme výhodu, protože u soukromých lesních školek, které nejsou v „rejstříku“ je třeba v posledním ročníku někam děti přihlásit na individuální vzdělávání.

Tak držím palce, ať to všechno klapne.

Jaroslav Pulkrábek

Oslavenci měsíce – DUBEN 2021:

Olga ZMRHALOVÁ
František ZMRHAL
Jaroslav ŠIMAN
Jitka LUKSCHOVÁ

Květa BÖHMOVÁ
Marie INTERHOLZOVÁ
Jiřina ŠIMLÍKOVÁ
Jiří KONOPA

Růžena TOUŠKOVÁ
Květa MONDEKOVÁ
Hana NACHLINGEROVÁ
Marie ŠVECOVÁ

*Výbor přeje všem oslavencům pevné zdraví,
 štěstí, životní pohodu a mnoho dalších let
 v kruhu rodiny a přátel.*

Dárci krve mohou využít Český červený kříž

Oblastní spolek Českého červeného kříže Prachatice zajišťuje ve spolupráci s Transfuzním oddělením Nemocnice ČB a.s. svozové autobusy zdarma pro bezpříspěvkové dárcce krve z Prachaticka.

**Svozový autobus vyjíždí z Volar ve dnech 13. 4., 13. 7. a 12. 10.,
 vždy v 7:00 z autobusového nádraží.**

Po domluvě je možné zastavit i na některé zastávce na cestě z Volar do Českých Budějovic.

Dárcovství krve spadá do výjimek z nařízení omezení pohybu. Bude-li nařízení v den svozu stále platné, je nutné mít s sebou vyplněný formulář čestného prohlášení dle vzoru Ministerstva vnitra ČR, doporučujeme také nezapomenout průkaz dárce a nevymazat z mobilu pozvánku k odběru.

Bezpříspěvkové dárcovství krve podporují: Jihočeský kraj, Ministerstvo zdravotnictví ČR a také obce Prachatice, Vimperk, Volary, Lenora, Čkyně, Vlachovo Březí, Netolice, Lhenice a Vitějovice.

JAK SE MŮŽETE STÁT DÁRCI KRVE?

Stačí přijet naším svozovým autobusem na Transfuzní oddělení Nemocnice ČB a zde podstoupit lékařské vyšetření. Na místě Vám je také možné potvrdit počet odběrů nebo omluvenku pro zaměstnavatele, případně vydat potvrzení pro příslušné zdaňovací období.

Pro bližší informace kontaktujte Oblastní spolek ČČK PT telefonicky na 724 367 840, e-mailem na prachatice@cervenkykruz.eu, nebo osobně každou středu od 8:00 do 16:00 na adrese Nemocniční 204, Prachatice (budova polikliniky).

Zuzana Pelikánová

**Očím jste odešli,
 v srdcích jste zůstali...**

*Přestalo srdíčko bít,
 přestala ústa se smát,
 budeme synáčku drahý
 stále vzpomínat.*

Dne 25. 4. 20201 uplynulo sedm let,
 kdy nás navždy opustil
 pan

Josef Holý.

Vzpomínají otec a sestra.

*Hvězdy Ti nesvítlí, slunce Tě nehřeje,
 už se k nám nevrátíš,
 už není naděje.*

*Prázdný je domov, smutno je v něm,
 cestička na hřbitov zůstala jen.*

Dne 8. dubna 2021 uplyne 5 smutných let,
 kdy nás navždy opustila milovaná
 maminka, babička a prababička
 paní

Anežka Falářová.

S láskou vzpomínají děti,
 vnoučata a pravnoučata.

Dne 26. března 2021
 jsme se naposledy rozloučili
 s panem

Jiřím Pelechem.

Všem přátelům, známým
 a polesí Mlynářovice
 děkujeme za projevenou soustrast
 a květinové dary.

Panu Františku Krátkému
 děkujeme
 za krásná slova rozloučení.

manželka

Dne 1. 4. 2021
 uplynulo 5 let,
 kdy nás navždy opustil
 pan

Josef Dolejšek.

Vzpomínají
 otec, sourozenci Libuše a Vratislav
 s rodinami.

Dne 13. dubna uplyne 12 let ode dne,
 kdy nás navždy opustil
 pan

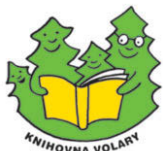
Štěpán Albert.

Vzpomíná manželka
 a dcery s rodinami.

Nové tituly

Beletrie

Lesterová Natasha: Skříň plná Diora

Skříň plná šatů od Diora, pětadesát let staré tajemství a tři ženy, jejichž osudy spojila válka... A nevyslovitelná zrada pojič jejich životy.

Od autorky bestselleru Pařížská švadlena (Metafora 2019).

Kepler Lars: Zrcadlový muž

Mladá dívka zmizí cestou ze školy. O pět let později se její tělo objeví na hřišti v centru Stockholmu. Díky bezpečnostním kamerám se Joonovi Linnovi podaří najít očitého svědka, jenže se ukáže, že jde o psychicky nemocného muže. Z toho, co viděl, si vůbec nic nepamatuje. Joon se proto spojí s hypnotizérem. Pomůže mu odhalit pravdu?

Ondřej Kavalír; Vojtěch Mašek;

Karel Osoha: Návrat Krále Šumavy

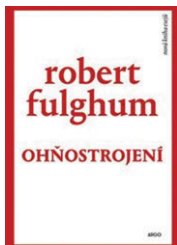
Název části: Opona se zatahuje (3. díl)

Závěrečný díl komiksové trilogie inspirované románovým bestsellerem Davida Jana Žáka „Návrat Krále Šumavy“ směřuje k velkému špionážnímu finále, které nás tentokrát zavede do noirového světa poválečných velkoměst. Otázkou zůstává, kdo z nesmiřitelného souboje dvou mužů ve službách znepřátelených zpravodajských služeb vyjde jako vítěz. Minulost vrhá dlouhé stíny a cena za přežití je vysoká. Inspirováno skutečnými událostmi.

Fulghum Robert: Ohňostrojení

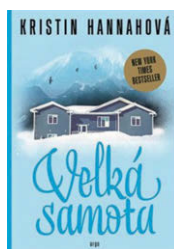
Eseje a úvahy populárního amerického autora, v nichž se opět vyjadřuje k tématům mezilidských vztahů, k orientaci člověka v současném složitém světě i k poetice obyčejných věcí, které nás obklopují.

Hannahová Kristin: Velká samota

Rodinná saga odehrávající se v srdci drsné, ale překrásné aljašské divočiny. Ernst Allbright se z bojů ve Vietnamu vrací domů jako jiný člověk. Je neklidný, trpí nočními můrami, nedokáže si udržet práci. Když mu řízením osudu spadne do klína chata

na Aljašce, rozhodne se, že se tam i s celou rodinou přestěhuje. Divoká, krásná a nezávislá země se jim má stát novým domovem, kde budou konečně spokojeně žít.

Naučná literatura

Leiš Martin: Konec staré Šumavy

Kniha vydaná na památku všech obyvatel Šumavy bez rozdílu národnosti a náboženského vyznání, kteří zahynuli ve Velké válce v letech 1914–1918 nebo zemřeli v důsledku utrpených zranění v pozdějších letech. Na předsačkách knihy jsou přetištěny dopisní obálky, v nichž autor dostával zakoupené pohlednice a jiné dokumenty použité v této knize. Mnohé pohlednice získal od potomků původních obyvatel předválečné Šumavy.

Kubáník Josef: Poslední deník

Květy Fialové

Herec Josef Kubáník prožil v bezprostřední blízkosti Květy Fialové čas od září 2008 až do jejího odchodu o devět let později. Měl možnost poznat ji velmi zblízka, stali se přáteli i zpovědníky. A o tom, co nikomu neřekla, co nosila v sobě až do posledních dnů, ale nechtěla si to s sebou odnést na věčnost, vypráví tato kniha.

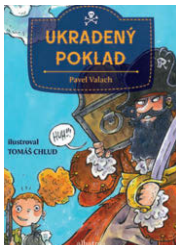
Pro děti a mládež

Valach Pavel, ilustroval Chlud Tomáš:

Ukradený poklad

Veselý dobrodružný příběh se snovými prvky o jedné ztracené pirátské truhle s pokladem. Doprovázeno komiksovými ilustracemi.

Kniha je určena dětem od 7 let.

Nikličková Alexandra: Zvířátka

ve škole a jiné příběhy

(První čtení s velkými písmenky)

Pojďte se s námi podívat do zvířecí školy, kam právě nastoupil nový pan učitel. Má trochu divné způsoby, učí skvěle, je s ním zábava, ale občas nutí žáky skákat po jedné noze a pře-

říkávat při tom násobilku. V dalším příběhu se seznámíte se slonem Bubou, který je neoblíbenějším hasičem v Mokré Lhotě. Dva veselé příběhy o zvířátkách vhodné pro začínající čtenáře.

Lánská Miroslava,

ilustrace Šplíchal Antonín:

O kohoutkovi a slepičce, O Budulínkovi, Zvířátka a loupežníci, Hrnečku, vař!

Klasické české pohádky, tentokrát v úpravě pro nejmenší. Výseková leporela doplňují krásné ilustrace Antonína Šplíchala.

Pro děti od tří let.

Žáček Jiří: Aprílový slabikář

Veselé a vtipné básničky, říkanky a hádanky s barevnými obrázky. Jsou sestaveny podle abecedy a ke každému písmenku je jich tu hned několik. Až si zahránete s Aprílovým slabikářem hru na abecedu, která z písmen skládá různá slova, budete znát i tuto básničku:

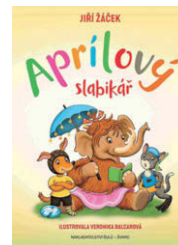
ABECEDA

Volám tátu, mámu, dědu:

Já už umím abecedu.

Mami, tati, to jsem rád,

já už umím číst a psát!

Nabízíme Vám E-knihy zdarma

V době uzavření knihoven jsou více žádané elektronické knihy a další dokumenty.

Nabízíme Vám zprovoznění portálu Metis v našem katalogu Tritius, který našim čtenářům umožní získat bezplatné e-knihy z produkce Městské knihovny v Praze a také volné e-knihy a hlavně naučná videa z Youtube katalogizované vlastními silami na eknihy.tritius.cz.

Jak to funguje...

Čtenář si v katalogu vyhledá požadovaný titul. U nalezeného záznamu je modré tlačítko, na které stačí kliknout. Při kliknutí na hlavní část tlačítka ho přesměruje katalog na zdrojovou stránku záznamu. Kliknutím na šipečku, má možnost si vybrat z možností a je přesměrován rovnou na stažení PDF souboru, případně na zobrazení videa na Youtube.

Zima přinesla málo sněhu a extrémní rozdíly teplot

S posledním únorovým dnem skončila klimatologická zima 2020/2021. Jaká byla ta letošní? Využijeme k tomu data z meteostanice umístěné v Tolarově ulici.

První zimní měsíc prosinec byl dle vyhodnocení ČHMÚ teplotně nadnormální, když odchylka od průměru v rámci jižních Čech byla o +2 °C vyšší než normál let 1981–2010. Průměrná měsíční teplota dosáhla v městské zástavbě hodnoty -0,9 °C, prosinec byl ve Volarech sedmý nejteplejší za posledních 14 let. Nejnižší teplota byla změřena 4. prosince a to -14,1 °C, ta nejvyšší hned o dva dny později +10,2 °C. V devíti prosincových dnech se teplota nevyhoupla nad bod mrazu (ledový den). Teplota pod nulu klesla ve 28 dnech. Srážek spadlo jen 32 mm, což je podprůměrné množství pro prosinec. Sníh ležel v prosinci jen 14 dní, nejvyšší sněhová pokrývka byla naměřena 26. a 29. prosince, a to pouhých 5 cm, Štědrý den byl klasicky beze sněhu. Slunečního svitu bylo naměřeno 50 hodin, což je obvyklá hodnota pro prosinec.

Druhý zimní měsíc leden byl na jihu Čech hodnocen jako teplotně normální, však také celý leden panovalo zimní počasí bez výraznějších oblev. Průměrná měsíční teplota dosáhla ve městě -2,9 °C, jde tak o pátý nejchladnější leden za 14 let měření. Srážkový úhrn byl 72 mm, jde o čtvrtý nejvyšší úhrn od roku 2008, kdy se srážky ve Volarech pravidelně měří. Nejnižší teplota byla podobná jako v prosinci a to -14,0 °C dne 11. ledna. Nejvyšší lednová teplota vystoupila na hodnotu +9,9 °C. Sněhová pokrývka ležela celý měsíc nepřetržitě, tedy 31 dní, což se stalo teprve potřetí za 13 let. Nejvyšší pokrývka byla naměřena 27. ledna,

a to 23 cm. Nejvíce nového sněhu napadlo z 6. na 7. ledna, a to 11 cm. Leden si slušně vylepšil statistiku ledových dnů, celkem 18 dní byl celodenní mráz. Pouze jediný lednový den ve městě nespada teplota pod nulu, a to 29. ledna. Sluneční svit byl pouhých 35 hodin, tedy výrazně méně než v prosinci.

Měsíc únor byl podobně jako leden, dle vyhodnocení ČHMÚ teplotně normální. Velmi chladnou epizodu v polovině měsíce vystřídal takřka jarní počasí s rekordními maximy. Průměrná měsíční teplota ve Volarech byla -0,8 °C, přitom průměr za posled-

ních 14 let pro město je -1,4 °C. Celodenní mráz se v únoru vyskytl v 7 dnech. V únoru byla naměřena nejnižší i nejvyšší teplota klimatologické zimy. Nejchladnější ráno bylo 15. února, kdy teplota ve městě klesla na -20,9 °C. O devět dní později byla naměřena teplota +19,1 °C, která se stala navíc nejvyšší teplotou naměřenou v klimatologických zimách od roku 2007. Amplituda tak dosáhla ve městě neskutečných 40 °C. Souvislá sněhová pokrývka ležela v únoru 14 dní, nejvíce sněhu bylo naměřeno hned 1. února, a to 12 cm. Srážek spadlo v únoru jen 35 mm, tedy obdobné množství jako v prosinci. Alespoň 1 cm sněhu napadlo pouze v 6 únorových dnech. Slunce svítilo v únoru 114 hodin, což je druhá nejvyšší hodnota od roku 2010.

Klimatologická zima jako celek byla ve Volarech v porovnání s předchozími 13 lety jako teplotně průměrná. Z 90 dnů klimatologické zimy byl celodenní mráz v 34 dnech. Pro srovnání v předchozí zimě 2019/2020 to bylo pouhých 5 dní. Sněhová pokrývka ležela v tomto období 59 dní z 90 možných, což je ale 4. nejnižší počet od roku 2007. Maximální výška sněhové pokrývky byla zaznamenána 27. ledna, kdy leželo ve Volarech 23 cm sněhu. Co se týče průměrné teploty za celou klimatologickou zimu, činil průměr -1,5 °C. Srážkově byla zima v porovnání s posledními 13 lety průměrná, úhrn srážek 138 mm tvořil 93 % průměru let předešlých

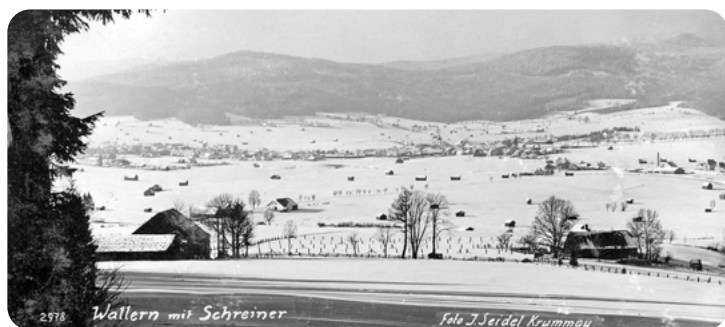
Nejvyšší teplota v klimatologické zimě 2020/2021 byla zaznamenána 24. února 19,1 °C, nejchladnější ráno bylo 15. února, kdy teplota ve městě klesla na -20,9 °C.

Ivo Rolčík, www.pocasi-volary.cz

Počasí v roce 1889

V lednu a únoru napadlo tolik sněhu, že si ho tolik ani nejstarší obyvatelé nepamatují. V průměru ležel jeden metr sněhu, ale místy byly závěje vysoké pět metrů. Pak bylo šest týdnů velké sucho a poté 10 týdnů pršelo. Velká sucha i vlhkost se podepsaly hlavně na bramborách, které byly z poloviny černé. Některým hospodářům brambory zmrzly. Šest týdnů před novým rokem 1889 bylo tak pěkné počasí bez sněhu, že se dalo chodit v letním oblečení.

Počasí ve Volarech – únor 2021

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-0,8 °C	
minimální teplota	-20,9 °C	15. 2.
maximální teplota	19,1 °C	24. 2.
úhrn srážek	34,8 mm	
maximální náraz větru	17,6 m/s	4. 2.
sluneční svit	114 hod.	
počet dní se sněhovou pokrývkou	14	
maximální výška sněhu	12 cm	1. 2.
ledový den (max -0,1 °C a méně)	7x	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	26x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-1,4 °C	
minimální teplota	-23,4 °C	15. 2.
přízemní minimální teplota	-26,8 °C	15. 2.
maximální teplota	18,8 °C	24. 2.
úhrn srážek	30,2 mm	
maximální náraz větru	19,4 m/s	4. 2.
ledový den (max -0,1 °C a méně)	7x	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	26x	

Volary, Mlýnský potok, 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-1,8 °C	
minimální teplota	-24,2 °C	15. 2.
maximální teplota	19,1 °C	24. 2.
ledový den (max -0,1 °C a méně)	7x	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	26x	

Stögrova Huť, Jedlový potok, 753 metrů n.m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-2,0 °C	
minimální teplota	-24,8 °C	15. 2.
přízemní minimální teplota	-27,8 °C	15. 2.
maximální teplota	17,9 °C	24. 2.
ledový den (max -0,1 °C a méně)	7x	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	26x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-1,8 °C	
minimální teplota	-23,8 °C	15. 2.
přízemní minimální teplota	-24,8 °C	15. 2.
maximální teplota	18,9 °C	24. 2.
ledový den (max -0,1 °C a méně)	7x	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	26x	

TOP 10 nejchladnějších lokalit v ČR

	lokality (okres)	hodnota
1.	Jelení (Krušné h.)	-32,7 °C
2.	Horní Jizera (Jizerské h.)	-31,8 °C
3.	Kvilda – Perla, Jezerní slať (PT)	-31,4 °C
4.	Rokytská slať (KT)	-31,3 °C
5.	Březník (KT)	-30,7 °C
6.	Jizerka, rašeliniště (Jizerské h.)	-30,3 °C
7.	Velká jizerská louka (Jizerské h.)	-30,3 °C
8.	Žďárek (PT)	-29,9 °C
9.	Jizerka (Jizerské h.)	-29,2 °C
10.	Rolava (Krušné h.)	-29,1 °C

20.	Stögrova Huť – Jedlový potok	-24,8 °C

Ivo Rolčík, www.pocasi-volary.cz

Oříšková Berta (Volary)

Jen málokdo ve Volarech věděl, že Oříšková Berta se vlastně jmenovala Kristýna a oříšky neměla ani trochu ráda.

Jenže od rána do večera seděla na zápraží s košíkem na klíně a loukala jeden oříšek za druhým, stý za stým, tisíce za tisícím. S nikým nemluvila, na nikoho nepohlédla, jen si hleděla lískáčků. Ale když se to vezme poctivě, jen málokoho tu nazývali jménem, které mu zapsal pan farář do matriky, a snad v každém městě žil nějaký ten podivín či obecní blázen.

Oříšková Berta nikoho ani za mák neobtěžovala a navíc měli ve Volarech hospodyně při posvícení i o Božím hodě o oříšky postaráno. A když jednu zůstalo zápraží prázdné a Oříšková Berta se neobjevila ani na druhý den ráno, bylo to, jako kdyby ze zvonice snesli zvony.

Každý, kdo procházel tou ulicí, se bezděčně podíval na místo, kde sedávala a měl nepříjemný pocit, že už něco není takové, jaké to bývalo. Jenže čas běžel, lidé zapomněli a až po mnoha letech se objevil člověk, který dokázal odkrýt tajemství podivínské Oříškové Berty.

Za jedné vojny se ve městě usadila posádka. Jen na pár dní. Ale i tak to byla pro

město pohroma. Žoldnéři vyprázdnili komory i špajzky a nejedna dívka přišla o věneček. A to se přihodilo i Kristýně.

A kdyby jen o věneček. Po čase se jí začalo kulatit břicho a Kristýna dělala vše pro to, aby tu ostudu před světem zatajila. S lidmi se nestýkala a břicho si stahovala šátkem. A že to bylo v zimě, nikdo si toho nechtěného pozeňnaného stavu ani nevšiml.

Přišlo jaro, pak léto a Kristýna porodila syna. Jenže mu nebylo přáno, aby se těšil z tohoto světa. Možná tam nahoře věděli, že tu na něj nic dobrého nečeká a andělé si ho vzali hned, jak vystrčil hlavičku z lůna matky. Kristýna to nekřtěně potají pochovala na Lískovém vršku a než je uložila do země, pověsila mu na krk madonku, co dostala od kmotřičky při svém křtu. Snad se ta svátost na ubohé dítě alespoň trochu přenesla.

Každý den chodila Kristýna na Lískový vršek a modlila se za mrtvé narozeného syna i za odpuštění své viny. A pak jedné noci měla sen, že odpuštěno jí bude, až najde v lískovém oříšku medailonek, co synkovi při pohřbu vložila na krk. Tak se z Kristýny stala Oříšková Berta.

Mnoho let sedávala s oříšky před domem a nikdy jediný nevložila do úst. Až jednou opravdu našla v oříšku ukrytý medailonek s madonkou. Tu položila košík na zem, vyklepala skořápky ze sukně a odešla k Lískovému vršku. Kde a jak však skončila, to se už nikdy nikdo nedozvěděl.

Píše Pulkrábek, kreslí Petrmanová

Smrt přišla v dubnu

Rodina Meisingerů žila v Albrechticích v čísle popisném 12. Vychovali čtyři kluky a když přišla druhá světová válka a Hitler připojil Sudety k říši, museli coby němečtí občané narukovat. Moc štěstí neměli, dva padli na frontě, třetí zemřel krátce po návratu z války. Ze čtyř bratrů tak zůstal jen Otto. Avšak neuplynul ani rok poté, co se válečná mašinérie zastavila a za bratry odešel i on.

Jen mlhavé vzpomínky, vyprávění pamětníků a strohý úřední záznam popisují, co se tenkrát stalo. Otto se svým kamarádem 21. dubna 1946 cosi pašoval přes hranice, když někde mezi Soumarským mostem a osadou Dobrá, snad někde u lávky přes Teplou Vltavu, zahlédli hlídku. Ukryli se tedy v seníku či kolně, kde chtěli počkat až hlídka odejde. Čekali snad dvě hodiny, když jeden z pašeráků dostal neodolatelnou chuť na cigaretu a zapálil si. Hlídka, která stále setrvala na místě, zahlédla záblesk zapálené sirky a ozval se výstřel. Nevím, zda stříleli pouze pohraničníci, či se strhla přestřela, na výsledek to však nic nemění. Otta dostal zásah přímo do srdce.

Otto Meisinger měl krátce přes svatbou, a snoubenka Marie Bajerová z Albrechtovic čp. 4 byla v pozeňnaném stavu. V září téhož roku se jí narodila dcera Anna, matka se však po porodu nervově zhroutila a byla schopna pouze pást dobytek svých rodičů a i tak celé dny na pastvě hlasitě proplakala. O Annu se starali Marinini rodiče.

Avšak Otto neměl klid ani po smrti. Úřady nechtěly pohřeb povolit a rodině doporučily, aby jej pochovali na zahradě. Až 25. dubna bylo přeci jen umožněno tělo uložit do hrobu na hřbitově v Záblatí a tak se i stalo.

Anna Bajerová, které je pětasedesát let, žije dnes v Brloze.

Podle informací Václava Rosy zpracoval Jaroslav Pulkrábek

← Otto Meisinger s bratry (sedící v pravo)

← Hlídka u lávky v Dobré v roce 1946

Č.p. 155 – Zámek

Osaměle stojící dům č.p. 155 mezi farním dvorem a hřbitovem ve Volarech, od něhož je daleký výhled do volarského údolí až k pohraničním horám, nazývali bývalí němečtí obyvatelé Volar ve svém bavorském nářečí odjakživa „Gschlouss“ (Schloss – zámek). Tento pojem označuje v přilehlém Bavorském lese středověké tvrzíště nebo hradní stavbu.

Archivář Adolph Berger (1813–1886) na tento dům upozornil v roce 1866 ve své historii knížecího rodu Schwarzenbergů: „Izolovaný dům se stopami hradu u severovýchodního vstupu do vesnice nese název hradu dodnes.“

Stavby tohoto druhu, většinou umístěny na kopcích nebo ostruhách, byly sídly nižší šlechty či panstva, které v oblasti Zlaté stezky ve 13. a 14. století mimo jiné také muselo zajistit bezpečnost stezky. Možná, že Andreas Waller, zmiňovaný v prachatických a pasovských listinách ve 14. století, kdysi seděl právě zde na „zámku“ ve Wallernu jako lokátor a místní soudce vyšehradského panství.

„Zámek“ ve Volarech, dříve jedna z největších usedlostí městečka, byla rodovým sídlem široce rozvětvené rodiny Praxlů, která ho vlastnila nejméně od roku 1598 (primátor Rupert Praxl „ze zámku“) do roku 1776. Následně byli až do roku 1945 vlastníky Pinskerové. V Berní rule z roku 1654 je zde uváděno 6 volů, 7 krav, 12 telat, 20 ovcí a 11 prasat a nájemníci chovali ještě další 4 krávy.

Na jihovýchodní straně vedla bezprostředně podél usedlosti Zlatá stezka v podobě hluboké a mezitím již zasypané úvozové cesty. Podle indikačního výkresu a katastrálního plánu z roku 1837 nebyl dům (jako většina tehdejších Volarských domů) vystavěn ze dřeva, ale z kamene. Při velkém požáru v létě 1863 byl odloučený dvůr ušetřen, nicméně byl zničen požárem v noci z 2. na 3. dubna 1914 a poté zásadně přestavěn. Během druhé světové války sloužila přilehlá hospodářská budova k ubytování ruských válečných zajatců.

Podle textu Paula Praxla zpracovala Jitka Nachlingerová – Muzeum Volary

P. František Honsa

Narodil se 31. 3. 1922 v Černýšovicích u Bechyně. Dětství prožil v Libici nad Cidlinou ve farnosti sv. Vojtěcha. Od 12 let studoval na gymnáziu v Českých Budějovicích a po maturitě se přihlásil do kněžského semináře. Po třech měsících v semináři byl však „totálně nasazen“ do Říše na práci. Pracoval v Linci jako posunovač na dráze. Na konci války se vrátil do Českých Budějovic zpátky do semináře. Vysvěcen na kněze byl 18. 12. 1949 biskupem Hlouchem. Primici slavil u sv. Vojtěcha v Libici nad Cidlinou na svátek sv. Štěpána 1949. Potom byl ustanoven kaplanem v Jindřichově Hradci, ale tam pobyl jenom necelý rok a dostal telegram, aby se dostavil do Mimoně k PTP. Tam prožil na mnohých místech jako dělník v lese, na stavbách, v kamenolomu tři a půl roku. V roce 1954, po návratu z PTP, nastoupil jako administrátor na rok do Pohnání na Táborsku. Potom nastoupil do Brloha na Českokrumlovsku, kde byl 16 let. V listopadu 1971 přišel do Volar, převzal sedm

farností, z nichž Cudrovice a České Žleby již neexistovaly. Následovat je měly Zbytiny, Křišťanov a Želnavá. Před zříčením byl poutní kostel na sv. Magdaléně a mnoho kapliček. Po mnoha letech usilovné práce a neskutečného nasazení zanechal za sebou dílo, které o něm bude svědčit ještě mnoho desetiletí.

Život se někdy ubírá jiným směrem, než lidské představy, což se ukázalo i v předem plánovaném odchodu volarského děkana Františka Honsy na odpočinek. V rodné Libici měl přichystáno ubytování, kde chtěl pokojně dožít zbytek svých dní. Jen pár dnů před plánovaným odjezdem však páter tiše a nečekaně zemřel. Byl to zvláštní odchod. Páter František se se všemi stačil rozloučit, dokončil, co dokončit potřeboval a vše předal svým nástupcům. Zůstal po něm čistý stůl a co chtěl komu říci, řekl. Den před svým nečekaným skonem se byl ještě rozloučit v Budějovicích na konzistoři.

Zemřel 21. července 2007.

-r-

Josef Falář: Ministrant a skaut

Předkládáme Vám další část vzpomínek Josefa Faláře na jeho dětství prožité v poválečných Volarech. Sepsal je tak, jak je zachytila dětská paměť, kterou mnohé události podstatně pro dospělé zcela minou, naopak detaily velkými přehlížené barvitě uchovává dodnes. A protože paměť je holka vrtkavá a sem tam si něco přidá, ubere či zašantročí, může se stát, že nějakou tu drobnost vykreslila maličko jinak, než si ji pamatují druzí. Tak je tyto vzpomínky třeba brát a nikterak to nesnižuje jejich hodnotu.

Přechod na novou školu byl bezproblémový a třídní učitelka paní Krejsková u mě nezaznamenala v žádném z důležitých předmětů rezervy. V rámci vyučování jsme měli dvakrát v týdnu náboženství, které na celé škole vyučoval pan farář Procházka. Mladý fešný muž, věk něco přes třicítka, černovlasý s vyholeným kroužkem na temeni hlavy. Do školy chodil v černém obleku s bílým kolářkem na krku.

Hned při první hodině náboženství zjistil, že mám velké znalosti z katechizmu, že máme doma bibli, že se před každým společným rodinným jídlem modlíme, i to, že jsem ve Zdikovci ministroval a umím tedy ministrantské latinské citáty ze mše. Proto se mě brzy zeptal, jestli chci ministrovat i ve volarském kostele a já pochopitelně ihned a rád souhlasil.

Doma jsem to s radostí oznámil rodičům. Pan farář mě na druhý den po vyučování pozval do sakristie kostela, kde mě seznámil jak s panem kostelníkem, tak s některými přítomnými ministranty. Ukázal mi skříňky, ve kterých byly uloženy kalichy, monstrance a další liturgické předměty, stejně jako i mešní víno a hostie. Zároveň mě však upozornil, že pro ministranty jsou všechny tyto skříňky tabu. Pak už mě předal kostelníkovi a ministrantům, kteří se mnou pokračovali v obhlídce sakristie.

Ti mně otevřeli skříň s kněžskými a ministrantskými úbory a zkoušeli mě, zda vím, jaký je význam jednotlivých barev a kdy nebo při jakých náboženských obřadech se ta která liturgická barva používá.

Jelikož jsem to znal již z ministrování ve Zdikovci, odpověděl jsem jim správně. Pak mě pan kostelník ukázal kadidlo, ale ani to pro mě nebylo neznámé.

Ze sakristie jsme tedy přešli do presbytáře a lodi kostela. Ukázali mi oltáře a vysvětlili, kterým světcům jsou zasvěceny. Při zevrubné prohlídce kostela jsme nevynechali kropenku, kasičku, křtitelnicu a samozřejmě žádnou ze soch a obrazů. S kostelníkem jsme se zastavili před každým ze čtrnácti obrazů křížové cesty a prohlédl jsem si i kazatelnu a já obdivoval varhany.

Však na kůr jsme se dostali hned vzápětí a já mohl chrámovou loď spatřit zhůry. Nechali mě důkladně si prohlédnout varhany, ale především mi ukázali, jak se do měchů vhání vzduch, protože to měla být jedna z mých ministrantských povinností. A hned mě postavili k dřevěnému šlapadlu, abych si to vyzkoušel. Šlo mi to dobře a kostelník byl spokojen.

Sešli jsme z kůru, který měl samostatný vchod z boku kostela, a vešli do přízemí věže, ze stropu viselo čtvero provazů, jimiž se rozeznávaly zvony ve věži.

Prohlídka kostela i základní seznámení s ministrantskými povinnostmi bylo ukončeno a já byl panem farářem pozván na nedělní bohoslužbu.

Na tu jsem v neděli z domova vyrazil sám o více než půl hodiny dříve, to abych byl v sakristii včas, i když jsem ještě tentokrát neměl ministrovat. Rodiče s bratrem Fandou šli na bohoslužbu jako obvykle tak, aby zaujali místo v kostele.

Během celé doby před zahájením bohoslužby jsem měl možnost v sakristii sledovat přípravy pana faráře, kostelníka a dvou ministrantů. Viděl jsem přípravy pana faráře na stupínku se skříňkami, jeho následného oblékání do kněžského roucha, při němž mu pan kostelník pomáhal. Ministranti si při oblékání pomáhali navzájem a kostelník připravoval kadidlo.

Před zahájením bohoslužby jsem dostal od pana faráře pokyn, abych si šel sednout do boční lavice vedle oltáře a pečlivě sledoval veškeré dění během bohoslužby. Při pohledu do prostoru kostela jsem mezi farníky našel i mamku s tatkou a Fandou. Seděli v jedné z předních lavic. Mše proběhla dle běžných nedělních zvyklostí. Na závěr mše pak šla asi desítka z přítomných věřících k připravenému klekátku před oltářem ke svatému přijímání. Takto jsem absolvoval první mši a její přípravu ze sakristie a z boční lavice, i když ještě ne jako ministrant.

Ale již jsem byl zařazen do rozdělovníku ministrování pro následující mše a současně zařazen do rozvrhu na šlapání měchu varhan. Rovněž se mé jméno objevilo v rozpisu na vybírání peněžních darů od účastníků bohoslužeb. Se sametovým sáčkem na dlouhé tyči, tak aby dosáhl i na konec lavice. A jelikož jsem všechny věřící časem znal, byl jsem velmi šťastný, když při vybírání peněz během mše mně do sáčku vhodili penízky i někteří moji spolužáci ze školy. Obzvláště mě to těšilo u jedné o rok starší spolužačky, kterou většina žáků zbožňovala, včetně mne. Obvykle sedávala na konci druhé řady a dodnes mě blaží, když si vzpomenu, jak se na mě při vhození mincí podívala a usmála. K ministrování samotnému jsem se dostal až poté, co jsem absolvoval jak službu při vybírání peněz, tak šlapání měchů u varhan.

Konečně nastal den D a na řadu přišlo opravdové ministrování během mše. Byla to nedělní bohoslužba, takže kostel byl tradičně naplněn věřícími. Společně s oblékáním pana faráře a dalšího ministranta jsem se poprvé ve volarském kostele oblékal do červeného ministrantského oblečení i já. Před vstupem k oltáři pan kostelník zazvonil na zvonec s dlouhou širokou stuhou, odhalil závěs u vchodu a přistoupili jsme k oltáři, a já poprvé, coby volarský ministrant, sloužil u oltáře.

Skautský srub na konci Volar ve směru na Chlum.

Průběh bohoslužby byl standardní a ostudu jsem neudělal. Znal jsem ze Zdíkovce všechna latinská rčení nazpaměť, jen confiteor, který byl nejdělní jsem si musel často opakovat a i tak mně z paměti někdy vypadlo některé slůvko. Celé mé ministrování bedlivě sledovali rodiče s bratrem. Po skončení mše jsme se všichni tři v sakristii odstrojili, a když jsem přišel domů, tak mamka připravila na mou počest slavnostnější nedělní oběd.

Ministroval jsem pak nejenom při mších, ale i při křtech, pohřbech a dalších obřadech, jak to na mě vyšlo v rozpisu služeb a časem jsem se stal dokonce hlavním ministrantem. Na konci každého měsíce nám pan farář dal nějakou tu korunu, kterou věnovali věřící za příslušné náboženské služby. Pro mne to byly peníze, které mi rodiče nebrali, ale ukládali mi je k těm, které jsem si vyministroval ještě ve Zdíkovci, kde jsem si rovněž vydělával stavěním kuzelek v kuželníku.

A ministroval jsem až do našeho přestěhování z Volar do Českých Budějovic na začátku roku 1951.

Jestliže v ministrování jsem navázal na Zdíkovce, zcela novou aktivitou pro mě bylo skautování. O tom, že je ve Volarech skautský oddíl, jsem se dozvěděl od spolu-

žáků hned v prvních dnech školy, když se mě řada zvláště těch starších ptala, jestli bych nechtěl do junáckého oddílu vstoupit. Rodiče souhlasili, a tak jsem se ještě v měsíci září stal, vzhledem k mému věku, skautským vlčetem. Do dneška si toho vážím a rád na chvíle skautování vzpomínám.

Junácká klubovna se nacházela v dřevěném srubu na konci Volar ve směru na Chlum. Za srubem stálo ohniště a kolem něj lavice z opracovaných klád. Schůzky jsme měli jedenkrát týdně, a to odpoledne po škole. Nejdříve vlčata (obvykle v 15:00) a hodinu po vlčatech pak skauti. Nás, vlčata, vedli dva starší skauti a jedna junačka, která si brala do péče především děvčata – junácké světlušky. Většinu aktivit jsme ale obvykle dělali společně.

Hráli jsme řadu skautských her, a to jak v klubovně, tak zejména venku, kde jsme se učili rozeznávat stromy, šišky na nich, listy a plody listnatých stromů, které jsme také sbírali pro místní myslivce. Určovali jsme stáří stromů podle letorostů na pařezech, učili se orientovat podle polohy slunce, měsíce, hvězd. Plnili některé Foglarovy bobříky, například bobříka mlčení, hladu, později i bobříka odvahy a některé další.

Přibližně po roce jsme složili základní

zkoušky vlčat a světlušek a začal jsem odebírat časopis Junák. Na schůzkách jsme si předčítali řadu junáckých brožur, postupně vycházející sešity Rychlých šípů a knížky, zejména od Foglara, které jsem si četl i doma. Rychlé šípy si se mnou většinou prohlížel i bráška Fanda. A i když ještě nechodil do školy, uměl už písmena abecedy a v Rychlých šípech si listoval i sám. Když měla mamka nebo tatka čas, tak si junácké časopisy prohlíželi s námi.

Ze skautského kroje jsem si já i další „nováčci“ zatím pořídili pouze junácký šátek.

Postupně jsme se učili i jednotlivé uzly. Já jsem si je opakoval i doma za asistence tatky. Hrozně mě bavilo učení morseovky. Tatka mně k tomu koupil tříbarevnou baterku, a dokonce si se mnou morseovku zkoušel. Problíkával jsem jí světlem, vysílal tleskáním, píšťalkou, dupáním, ťukáním prstem. A morseovku jsem se učil tak intenzivně, že si ji pamatuju dodnes, a to i s doprovodnými slovy. Popisovat mé skautování by bylo na knížku. Na schůzky junáckého oddílu jsem chodil po celou dobu našeho pobytu ve Volarech, i když v jeho závěru se mi skautování často křížilo s jinými zájmy.

redakčně upraveno

Volary.

ZÁPIS DO MATEŘSKÉ ŠKOLY VOLARY NA ROK 2021/2022

**Zápis do MŠ Volary proběhne v termínu od 3. 5. do 14. 5. 2021
bez přítomnosti dětí a zákonných zástupců.**

PODÁVÁNÍ ŽÁDOSTÍ K CELODENNÍMU VZDĚLÁVÁNÍ A IDIVIDUÁLNÍMU VZDĚLÁVÁNÍ BUDE MOŽNÉ:

1. Datovou schránkou – datová schránka MŠ Volary: **y9rk344**
2. Emailem s uznávaným elektronickým podpisem – email MŠ Volary: **ms.volary@seznam.cz**
3. Poštou – adresa MŠ Volary: **Sídliště Míru 117, 384 51 Volary**
4. Osobním podáním po předchozí telefonické domluvě – **720 259 369** **UPŘEDNOSTŇUJEME!**

DOKUMENTY KE STAŽENÍ NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH MŠ VOLARY (www.msvolary.cz):

Povinné dokumenty k odevzdání ve stanoveném termínu:

1. Žádost k přijetí – k žádosti je nutné přiložit kopii Rodného listu dítěte
2. Evidenční list – řádně vyplněný, podepsaný a potvrzený od lékaře.
3. Oznámení o zahájení individuálního vzdělávání – k tomuto oznámení se nedokládá žádný z výše uvedených dokumentů, pouze rodný list. Tento formulář je pro děti, které budou plnit povinné předškolní vzdělávání domácí výukou.

Dokumenty, které budete potřebovat doložit s nástupem dítěte do MŠ:

Zmocnění k odvádění a Přihláška ke stravování (po zveřejnění výsledků o přijetí Vašeho dítěte si osobně tyto dokumenty vyzvednete v průběhu měsíce června v mateřské škole na Sídlišti Míru)

Zápis je povinný pro děti, které do, které 31. 8. 2021 dovrší věku pěti let!

Po doručení povinných dokumentů Vám SMS zprávou přijde přidělené registrační číslo. O přijetí rozhodne ředitelka školy ve správním řízení. Rozhodnutí o přijetí bude oznámeno zveřejněním seznamu registračních čísel přijatých i nepřijatých dětí na přístupném místě dne **26. 5. 2021**. Seznam bude zveřejněn nejméně po dobu 15 dnů na těchto místech:

- webové stránky MŠ (www.msvolary.cz)
- informační nástěnky v budovách MŠ (u vstupních dveří)
- úřední deska (u branky MŠ na Sídlišti Míru)

Rozhodnutí o nepřijetí k předškolnímu vzdělávání bude zasláno v písemné podobě.

K zápisu do mateřské školy se mohou přihlásit děti, které nejpozději do 31. 8. 2021 dovrší dvou let věku.

**Po telefonické domluvě Vám dokumenty vydáme v MŠ na Sídlišti Míru:
Michaela Dědičová, ředitelka MŠ Volary: 720 259 369**

DESATERO ZÁSAD:

- ⑩ **Používejte** certifikované ochranné pomůcky dýchacích cest s dostatečnou účinností, tedy alespoň 94 procent – **respirátory FFP2 nebo FFP3 či nanoroušky**.
- ⑩ Ochranné **pomůcky** dýchacích cest **noste správně** – na ústech i nose a dostatečně utěsněné tak, aby plnily svou funkci.
- ⑩ **Nepřekračujte životnost** ochranné pomůcky dýchacích cest a včas ji vyměňte za novou. Řiďte se pokyny výrobce, nebo pomůcku vyměňte dříve, je-li vlhká.
- ⑩ Ochranou **pomůcku** dýchacích cest **noste** pečlivě nasazenou **i mimo veřejné prostory** při kontaktu v soukromí, vyjma kontaktu se členy vlastní domácnosti.
- ⑩ Dodržujte bezpečný **rozestup** od ostatních osob alespoň **2 metry**.
- ⑩ **Dodržujte karanténu**. Pokud se necítíte dobře, kontaktujte lékaře a je-li to možné, zůstaňte doma, i když karanténu nařízenou nemáte.
- ⑩ **Často a důkladně si myjte ruce** mýdlem a teplou vodou. Pokud si nemůžete ruce umýt, použijte **virucidní dezinfekční prostředek**. Pravidelně dezinfikujte také svůj telefon, kliky dveří, volant a další předměty, kterých se často dotýkáte.
- ⑩ Alespoň třikrát denně **provádějte intenzivní větrání** v délce trvání asi 10 minut tak, aby se vyměnilo maximum vzduchu v místnosti.
- ⑩ **Ve společnosti**, mimo vaši domácnost, se **chovejte rozumně a s respektem k ostatním**. Přistupujte k situaci zodpovědně. Nikdy nevíte, zda vy nebo člověk, se kterým jste se právě setkali, nejste v první, bezpříznakové, ale nakažlivé fázi onemocnění COVID-19.
- ⑩ Udržujte své tělo v dobré kondici a **podporujte svou imunitu**. Informace si ověřujte u skutečných odborníků. V případě nejistoty požádejte o radu svého lékárníka.

Česká lékarnická komora (ČLnK)

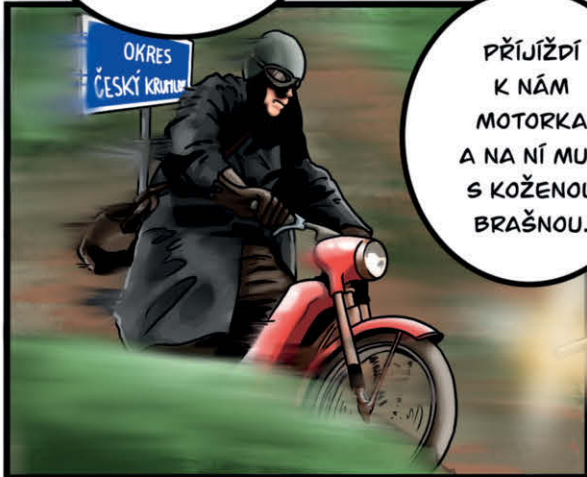

POSTALI JSME ROZKAZ, NEPUSTIT DO OKRESU MOTORKÁŘE BEZ ČESTNÉHO PROHLÁŠENÍ.

MUŽE S KOŽENOU BRAŠNOU NA ZÁDECH.

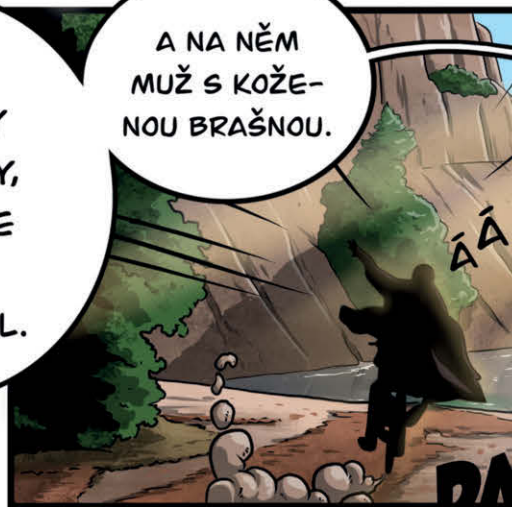
ZAÚJALI JSME POZICE V NEPŘEHLEDNÉ ZATÁČCE NA HRANICÍCH OKRESU.

PŘÍJÍŽDÍ K NÁM MOTORKA A NA NÍ MUŽ S KOŽENOU BRAŠNOU.

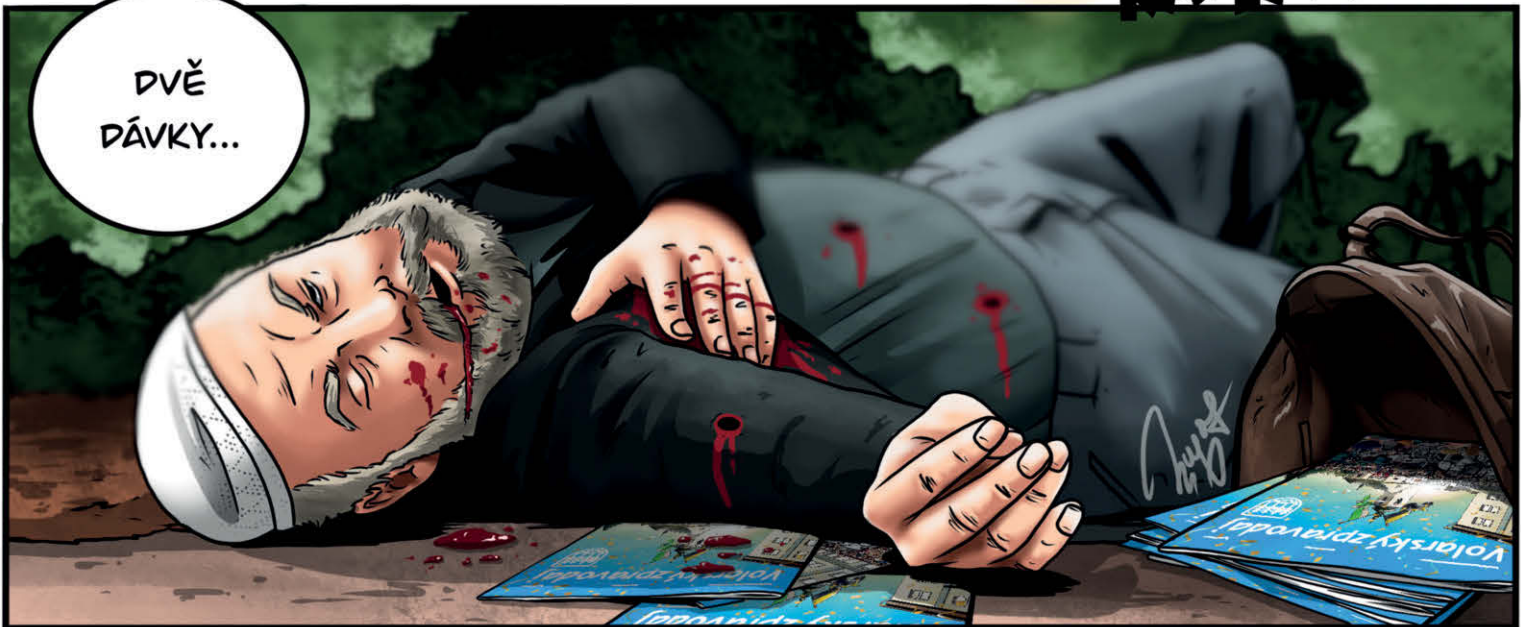
JEN CO DOZNĚLY VÝSTŘELY, OZVAL SE DALŠÍ MOTOCYKL.

A NA NĚM MUŽ S KOŽENOU BRAŠNOU.

ROZKAZ TEN ZNĚL JASNĚ.

NESMÍ PROJET!

DVĚ DÁVKY...